

Parlamentul României

Camera Deputaților

Către,

Curtea Constituțională

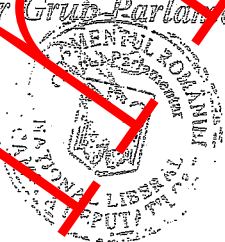
Domnului Valer Dorneanu, Președintele Curții Constituționale,

Domnule Președinte,

În temeiul prevederilor art. 146, lit. a) din Constituție, și în baza art. 15, alin.(1) și (2) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm *Sesizarea* la Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea Legii privind completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a art.41 din Legea asistenței sociale nr.292/2011, adoptată de Camera Deputaților, în calitate de cameră decizională, la data de 11.04.2017.

Raluca Turcan,

Lider Grup Parlamentar al PNL

Eugen Tomac,

Lider Grup Parlamentar al PMP

Parlamentul României Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

email: pnl@cdep.ro

Către,

Domnul Valer Dorneanu,
Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României și al art. 15 alin. (1) și (2) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, parlamentarii aparținând grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și Partidului Mișcarea Populară, înscrisi în lista anexată, formulează prezenta

SFȘIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

prin care vă adresăm solicitarea de a constata *neconstituționalitatea* Legii pentru completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a art.41 din Legea asistenței sociale nr.292/2011 pentru motive extrinseci și intrinseci ce rezultă din încălcarea art.1 alin. (3), art.1, alin. (5), art. 6, ale art. 16, alin. (1) și ale art. 138, alin. (5) din Constituția României.

În fapt, Legea pentru completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a art.41 din Legea asistenței sociale nr.292/2011 (PL-x 73/2017) a fost adoptată de Camera Deputaților, în calitate de cameră decizională, la data de 11 aprilie 2017. Actul normativ are un vădit caracter neconstituțional din următoarele motive:

Motive extrinseci de neconstituționalitate

1) Adoptarea de norme cu caracter organic în cadrul unei legi cu caracter ordinar. Criteriile prin care se determină pragul de la care o unitate administrativ teritorială are obligația de a angaja personal de specialitate cunoscător al limbii minorităților naționale au caracter organic fiind determinate astfel de dispozițiile legale în vigoare cu privire la acest aspect (Legea 215/2001). Actul normativ criticat privind completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a art.41 din Legea asistenței sociale nr.292/2011 a fost dezbătut și adoptat ca lege cu caracter ordinar, fără ca dispozițiile din art. I, punctul 1) să fie supuse votului cu respectarea condițiilor regulamentare adoptării unei legi organice.

2) Redactarea conținutului prevederilor normative atât de la art. I, punctul 1), cât și la art. II, s-a făcut, în opinia noastră, prin nerespectarea conșinșurilor impuse de Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Astfel, textul criticat nu este formulat clar, fluent și inteligibil, fără pasaje obscure sau echivoce așa cum este statuat în art. 8 alin. (4) din Legea 24/2000. [„(4)Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor.”]. Considerăm că

în textul criticat nu se specifică, în mod fără echivoc, clar, dacă este vorba despre personalul de specialitate de asistență medicală sau socială cunoscător al limbii unei minorități naționale sau a mai multor limbi vorbite de minoritățile naționale. De asemenea, în textul criticat nu se specifică, în mod fără echivoc, clar, dacă se face referire la o singură minoritate națională cu o pondere de peste 20% sau cel puțin 5000 din numărul de locuitori sau este vorba despre reprezentanții mai multor minorități naționale care, însumate, au o pondere de peste 20% sau sunt cel puțin 5000 din numărul locuitorilor din acea unitate administrativ-teritorială. Se încalcă, astfel, principiul legalității prevăzut de art. 1, alin. (5) din Constituție.

Motive intrinseci de neconstituționalitate

Primul motiv intrinsec:

La art. I, punctul 1) se statuează introducerea unui nou criteriu alternativ în baza căruia unitățile sanitare din România sunt obligate să asigure personal de specialitate medicală sau socială cunoscător al limbilor minorităților naționale. Noul criteriu introdus prin textul de lege criticat este acela că numărul locuitorilor aparținând minorităților naționale în unitatea administrativ teritorială trebuie să fie de minim 5000. Prevederea asupra căreia ridicăm sesizarea de neconstituționalitate este următoarea:

„La articolul 7, după litera l) se introduce o nouă literă, lit. m), cu următorul cuprins: „m) asigurarea în unitățile sanitare și a personalului de specialitate de asistență medicală sau socială, după caz, cunoscător al limbii minorităților naționale în unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii minorităților naționale fie au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, fie

numărul lor este de cel puțin 5000, cu respectarea celorlalte prevederi din fișa postului.”

Prevederile acestui text sunt în contradicție cu trăsătura socială a statului român, prevăzută în art.1 alin.(3) din Constituție, care se constituie într-un principiu constituțional.

Acest principiu constituțional presupune ca statul să nu rămână indiferent în fața exigențelor cetățenilor săi, indiferent de identitatea lor etnică, culturală, lingvistică sau religioasă, și indiferent de proporția în care sunt în statul român. Conform art. 1. alin. (3) din Constituție „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.” Constituția nu conține o asemenea discriminare și inegalitate, ci tocmai solicită egalitate și nediscriminare. Statul trebuie să intervină, să ia măsuri pentru asigurarea celor necesare pentru toți cetățenii săi, nu să le măsoare proporția și apoi să ia aceste măsuri.

De altfel, chiar și în alte domenii de activitate statală, cum ar distribuirea energiei și gazelor etc. statul trebuie să acționeze nu pe baza profitului, ci pe baza necesității asigurării exigențelor umane. În același fel, statul trebuie să asigure asistența sanitară și pe cea socială, în aceleași condiții, fără discriminare și cu respectarea principiului de stat social.

Criteriul alternativ de 5000 de locuitori aparținând minorităților naționale pentru angajarea de personal de specialitate, „cunoscător al limbii minorităților naționale” îl considerăm neconstituțional deoarece încalcă principiul legalității care decurge din art.1 alin.(5), conform căruia „În România, respectarea Constituției, a

supremației sale și a legilor este obligatorie”, precum și principiul egalității în drepturi, care este prevăzut de articolul 16, alin. (1) „ Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări” din Constituția României.

Astfel, principiul legalității este încălcat prin faptul că criteriul alternativ privind numărul de locuitori intră în contradicție cu alte dispoziții legale în vigoare care stipulează un singur criteriu de îndeplinit pentru asigurarea de personal cunoscător al limbilor naționale în unitățile administrativ teritoriale, și anume acela ca minoritățile naționale să aibă o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor. Exemplificăm prin dispozițiile art. 19 al Legii 215/2001 privind administrația publică locală.

„Art. 19 - În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând minorităților naționale cu o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și serviciile publice deconcentrate asigură folosirea, în raporturile cu aceștia, și a limbii materne, în conformitate cu prevederile Constituției, ale prezentei legi și ale tratatelor internaționale la care România este parte.”

Al doilea motiv intrinsec este reprezentat de încălcarea prevederilor art.6 din Constituție, și anume „(1) Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identităților lor etnice, culturale, lingvistice și religioase.

(2) Măsurile de protecție luate de stat pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității persoanelor aparținând minorităților naționale trebuie să

fie conforme cu principiile de egalitate și de nediscriminare în raport cu ceilalți cetățeni români.”

Aceste dispoziții constituționale presupun, potrivit principiului egalității și al nediscriminării, realizarea acestora în raport cu toți cetățenii români, deoarece egalitatea și nediscriminarea trebuie să se realizeze „în raport cu ceilalți cetățeni români”.

Stabilirea, prin textul criticat, a existenței unui număr necesar de cel puțin „20%” sau de „5.000” de cetățeni care fac parte din minoritățile naționale generează o gravă discriminare față de ceilalți cetățeni români, din alte etnii, care nu îndeplinesc un asemenea criteriu, cu toate că, potrivit Constituției, trebuie să se asigure egalitatea și nediscriminarea în raport cu toți ceilalți cetățeni români.

Cu alte cuvinte, pentru cetățenii români care nu îndeplinesc un asemenea criteriu nu se asigură personal cunoscător al limbii minorității naționale în cauză, ceea ce reprezintă o gravă încălcare a prevederilor art.16 din Constituție.

Aceste considerente sunt valabile atât pentru unitățile sanitare, cât și pentru cele de asistență socială.

Al treilea motiv intrinsec pentru care vă solicităm constatarea neconstituționalității este încălcarea art. 138, alin. (5) din Constituție, în sensul în care se stabilesc, prin dispozițiile art. II din textul criticat, obligații de natură financiară pentru administrațiile publice locale fără a se indica sursa de finanțare. Aducem în sprijinul celor afirmate Decizia Curții Constituționale Nr.667 din 9 noiembrie 2016 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct.2 [referitor la art.21 alin.(22)] din Legea pentru modificarea Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial nr.57 din 19.01.2017 și Decizia Nr.581 din 20 iulie 2016 referitoare la obiecția de

neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru completarea Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial nr.737 din 22.09.2016. Conform acestor decizii trebuie să se indice în textul propunerii legislative, sursa de finanțare în cazul în care punerea în aplicare a legii presupune costuri bugetare suplimentare.

Obligația de natură financiară pentru autoritățile publice locale derivă din dispoziția normativă criticată, prin care acestea trebuie să procedeze la angajarea de personal de specialitate, cunoscător al limbilor minorităților naționale. În prezent, aceste posturi nu există în organigrama autorităților locale care intră sub incidența celui de al doilea criteriu alternativ de îndeplinit, respectiv „[...]”, *fie numără cel puțin 5.000 de cetățeni [...] aparținând minorităților naționale.* Înființarea noilor funcții se poate realiza numai prin existența unor surse de finanțare suplimentare, pe care legiuitorul nu le precizează.

În drept, ne motivăm sesizarea pe dispozițiile art. 133 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților și ale art. 15 alin. (1) și (2) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale."

Ca atare, față de cele învederate, solicităm Onoratei Curți să constate că Legea privind completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a art.41 din Legea asistenței sociale nr.292/2011 (PL-x nr. 73/2017), adoptată de Camera Deputaților în ședința din 11 aprilie 2017, este NECONSTITUȚIONALĂ.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

L E G E

pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a art. 41 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 7, după litera l) se introduce o nouă literă, lit. m), cu următorul cuprins:

„m) asigurarea în unitățile sanitare și a personalului de specialitate de asistență medicală sau socială, după caz, cunoscător al limbii minorităților naționale în unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii minorităților naționale fie au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, fie numărul lor este de cel puțin 5000, cu respectarea celorlalte prevederi din fișa postului.”

2. La articolul 16 alineatul (1), după litera k) se introduce o nouă literă, lit. l), cu următorul cuprins:

„l) elaborează normele de organizare și funcționare a unităților care asigură asistența de sănătate publică, cu luarea în considerare și a prevederilor art. 7 lit. m), autorizează și controlează activitatea instituțiilor de sănătate publică și asigură funcționarea unităților din subordine.”

Art. II. – După alineatul (5) al articolului 41 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, cu modificările ulterioare, se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii minorităților naționale fie au o pondere de peste 20% din numărul total al locuitorilor, fie număra cel puțin 5.000 de cetățeni, prin grija autorităților administrației publice locale, instituțiile și unitățile de asistență socială asigură și personal cunoscător al limbii minorităților naționale respective, cu respectarea celorlalte prevederi din fișa postului.”

Art. III – Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2019.

3

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României,
cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția
României, republicată.*

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE
SENATULUI

PETRU - GABRIEL VLASE

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,

Nr.